

Sulfatul de magnezie poate fi dobândit în mare, trăcând dolomia (carbonatū îndoit de calce și de magnezie) prin acidū sulfuricū; se formă sulfatū de calce mai de tot nesolubil și sulfatū de magnezie solubil: acesatū din sare se cărădă dăpă acesea prin kristalisădie.

Se poate încă prepara sulfatul de magnezie arzînd pe grătar schiste magnesiene și pyritose. Se încălzese masa la o temperatură destă de încădată supre a descompune sulfati de ferū și de cuprumū ce se formă în timpul grătării, și a'i transforma în oxidī nesolubili: cărînd apă peste pesidă, se disolvă sulfatul de magnezie.

Sulfatul de magnezie este întrebzînat în medicină ca sare cărătivă, în dosă de 30 pînă la 60 grame.

CARBONATU DE MAGNEZIE NEUTRU. MgO,CO_2 .

Se găsește acesatū sare în natră în stare amorfă, și kîte odată kristalisată în romboedri: poartă nume de magnesiță saș de gibbertiță. În acest kas, este tot-d'ăzna anhidră.

Kind se lasă într'zn vas încăis o disoluție de magnezie în acidul carbonicū, atănci prisosă acesatū acid se deațe încet, și se deșă niște frămoase prisme eksaedre, transparente, care aș pentră kompozitie: $MgO,CO_2,3HO$. Acesate kristale sînt nealterabile la aer și pesistă la acțiunea apei ferțe.

Dacă disoluția de bicarbonatū de magnezie se descompune de sine la o temperatură prea de jos, kristalele ce se deșă aș pentră formă: $MgO,CO_2,5HO$. Acesate kristale zînt mult mai alterabile dekît cele precedente; se efloresk la aer, și încet a perde din acidul carbonicū la 70° . Apa ferată îi transformă repede într'o pălavere grășnoasă, $(MgO)^2,(CO_2)^4,5HO$, care, perzînd din noș acidū carbonicū prin ekșiea cea prelăpăită a apei și a căldărei, devine $(MgO)^4,(CO_2)^3,4HO$.

Kind însfirșit se evaporră la kăld, într'zn cărant kontinăș de acidū carbonicū, disoluția de bicarbonatū de magnezie, atănci acesatū disoluție lasă de se deșăne